

GÖZYAŞI, SIKINTILAR, ORUCUN BÜYÜK SEVABI

Elhamdülillahi rabbi'l-âlemine hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi. Kemâ yenbağî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih. Vesalâtü vesselâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ecmaîn. Emmâ ba'dü fe-kâle Resûlullahi salallahu aleyhi ve sellem;

a. Allah c.c. Korkusundan Gözlerinden Sineğin Başı Kadar Gözyaşı Gelen Kişinin Büyük Kazancı

مَا مِنْ عَبْدٍ مُؤْمِنٍ يَخْرُجُ مِنْ عَيْنَيْهِ مِنَ الدَّمُوعِ
مِثْلُ رَأْسِ الذُّبَابِ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى فَيُصِيبُ
حُرَّ وَجْهِهِ فَتَمَسَّهُ النَّارُ أَبَدًا

Mâ min abdin mü'minin yahrucu min ayneyhi mine'd-dumû'i mislü re'si'z-zübâbi min haşyetillahi teâlâ fe-yusîbü hurra vechihî fetemessühü'n-nâru ebeden.

Abdullah b. Mesud raduyallahu anh rivayet etmiş bu hadîs-i şerîfi. Taberanî ve İbn

Mâce kitaplarına kaydetmişler. Mühim, ciddi kaynaklar. Peygamber Efendimizi buyuruyor ki;

Mâ min abdin mü'minin. “Hiç bir müslüman kul yoktur ki.” *Yahrucu min ayneyhi mine'd-dumû'i.* “İki gözünden yaş olarak.” *Mislü re'si'z-zübâbi.* “Sineğin başı kadar bir gözyaşı çıksa.”

Çok, böyle seller akmak değil, hüngür hüngür ağlamak değil, şıpır şıpır gözyaşı dökmek değil; sineğin başı kadar şu iki gözünden birazcık bir gözyaşı çıksa...

Ne sebeple?

Min haşyetillahi teâlâ. “Allah korkusundan, haşyetullahtan, havfullahtan.”

Gözünden, acep benim halim ne olacak, Allah beni affedicek mi, azabından kurtulacak mıyım, cennete girebilecek miyim gibi böyle bir haşyetullah, havfullahtan, korkusundan, takvasından, böyle bir sinek başı kadar iki gözünden yaş çıksa; hiç böyle bir kul yoktur ki bu gözünden bu kadar bir yaş çıkmış kul.

Fe yusîbü hurra vechihî. “Şuradan da şöyle şu yüzünün yanağına akıverse.” *Fe-*

temessühü'n-nâru ebeden. “Asla ona cehennem azabı deęsin, mümkün değil deęmez.”

Allah korkusundan bir damla gözyaşı çıkıp da yanağına akan bir kimseye cehennem ateşi *ebeden*, asla, asla değmez. *Ebeden*, “asla” demek. *Fe-temessühü'n-nâru ebeden.* “Asla cehennem ateşi ona değsin, mümkün değil, değmez.”

Demek ki duygulanmak, tefekkür etmek, Allah'ın kahrını, gazabını, azabını düşünmek, benim halim ne olacak diye âkıbetini tedebbür ve tefekkür eylemek, dinî duygularının derinliğinden, güzelliğinden, safiyetinden dolayı gözünden yaş dökmek, cehennemden kurtulmaya, cehennem azabından âzâd olmaya vesiledir.

Demek ki biz de zaman zaman ahvalimizi düşünelim, hesabımızı yapalım. Bu dünyadaki yaşantımız nasıl gidiyor, iyi mi durumumuz? Acep Allah bize âhirette rahmetiyle muamele edecek mi yoksa çok suçluyuz, kusurluyuz da cezasını, kahrını, gazabını çeken kullardan olur muyuz acaba? Aman! Eyvah, olmasın öyle bir durum diye tefekkür ve tedebbür etmek, düşünmek ve ağlamak.

Tabii insanların yanında kişiler birbirlerini görür diye bir utanma oluyor, insan tutuyor kendisini. Ama gece olunca; hanım da uyumuş, çocuklar da uyumuş, bu kalkmış, abdest almış, seccadesinde namaz kılıyor. Ağlayabildiğin kadar ağla. Serbest, ne ayıplayan var, ne “ne oluyor ya koca adam ağlar mı?” diyen var. Serbest! O zaman uygulandığın şekilde, nasıl uygulanmışsan serbest, âzat, hür, düşün;

“Yâ Rabbi! Benim bu halim ne olacak? Senden başka bana yardım edecek kimse yok. Perişanım, pişmanım, günahlarımdan utanıyorum. Rahmetinden de ümidimi kesmiyorum. Cennetini de canım çok istiyor, cennetini, cermalini görmek istiyor. Resûlullah'ın yanına gitmek istiyorum, havzı kevserden içmek istiyorum. Şol cennetin ırmakları Allah dey deyu akarmış, görmek istiyorum. Tûba ağacı sallanmış, insanın köşküne kadar dalları gelirmiş. Dallarından meyvesi kopartılmış, görmek istiyorum. En aşağı dereceli bir cennet ehlinin bile bu yerler, bu gökler kadar mülkleri varmış. Köşklerinin 70 bin odası varmış. Her odasında türlü türlü nimetler, ikramlar varmış.

Aman yâ Rabbi! Beni bunlardan mahrum etme yâ Rabbi!..

İşte ağlarsa, en güzel vakitlerden birisi, تنها vakit evinde geceleyin. Evinde veya yolculukta veya başka yerde, neyse. Gece vakti göğün kapıları da açılmış. Hatta Cenâb-ı Hak semâ-i dünyâyâ nüzul eyleyip, yani yeryüzüne yakınlaşıp; “Yok mu benden afv ü mağfiret isteyen, affediceğim.” dediği zaman, “Affet beni Allah’ım! Şimdiye kadar bilerek bilmeyerek, haklı haksız çok işler yaptım. Çok hatalara, günahlara bulaştım. Beni affet yâ Rabbi! Bundan sonra yardım eyle de iyi kulun olayım, bundan sonra bu edepsizlikleri, kusurları işlemeyeyim.” diye yalvarıp böyle istemeli. Çünkü istediğini de veriyor Allah. Hem affediyor hem de istediğini veriyor.

Tabii bizi de, kardeşlerinizi de duadan unutmayın böyle şeyler yaparsanız, anne babanızı da duadan unutmayın, hocalarımızı, şeyhlerimizi de unutmayalım.

İkinci hadîs-i şerîf;

b. Sıkıntılarının Günahlara Keffaret Olması

مَا مِنْ عَبْدٍ ابْتُلِيَ بِبَلِيَّةٍ فِي الدُّنْيَا إِلَّا بِذَنْبٍ وَاللَّهُ
أَكْرَمُ وَأَعْظَمُ عَفْوًا مِنْ أَنْ يَسْأَلَهُ عَنْ ذَلِكَ الذَّنْبِ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ

*Mâ min abdin übtüliye bi-beliyyetin fi'd-
dünyâ illâ bi-zenbin vallâhu ekremu ve âzamu
afven min en yes'elehû an zâlike'z-zenbi
yevme'l kıyâmeti.*

Hâkim ve Taberânî, Ebû Mûsa radiyallahu
anh'ten rivayet etmişler bu hadîs-i şerîfi. Bu-
yuruyor ki Peygamber Efendimiz;

Mâ min abdin. “Hiçbir kul yoktur ki.”

Mü'min veya mü'min olmayan her kul için
durum aynı.

Mâ min abdin. “Hiçbir kul yoktur ki. Üb-
tüliye bi-beliyyetin. “Bir beliyeye ile mübtela
kılınmış.”

Başına bir bela musallat olmuş, üzücü bir
olay gelmiş, canı iyice sıkılmış, iyice bir üzücü

olayla karşılaşmış, musîbetle, belayla imtihana tâbi olmuş.

Nedendir bu?

İllâ bi-zenbin. “Bir günahındandır.”

O bela, o musîbet, o ceza, dünyadaki o sıkıntı kendisinin günahındandır. Bir günah işlemiştir de ondan dolayıdır. İşte onun keffâreti oluyor, o sıkıntıyı çekiyor ondan dolayı.

Sonra ne olacak?

Vallâhu ekremü ve âzamu afven. “Allahu Teâlâ hazretleri çok cömerttir, çok kerimdir ve affı da çok büyüktür.” Af cihetinden de Cenâb-ı Hakk’ın affı muazzamdır, çoktur. *Min en yes’elehû an zâlike’z-zenbi yevme’l kıyâmeti.* “O kuluna bu günahını âhirette de sorsun, böyle bir şey yapmaz.”

Âhirette bu günahıtan dolayı bir kere daha, “Sen bu günahı niye işledin?” diye sorgu-sual açmaktan daha kerimdir, daha affedicidir, affı daha büyüktür. Yani affeder, bir daha âhirette sormaz. Yani dünyada gelen o beliyeye ona keffâret olur, silinir. Âhirette bir daha ceza görmez.

Bunun misâli; Peygamber Efendimiz'in hayatında, bir şerî ceza bir kişiye verildi. O ceza uygulanırken birileri de, “Allah seni kahretsin, pis herif, günahkâr herif!” Bilmem, neler dedilerse artık tabii onların dillerinde. Böyle ağır sözler söyleyince Peygamber Efendimiz onlara mâni oldu, “Böyle söylemeyin.” dedi. Çünkü dedi bu cezayı çekti ama Allah affediyor. Bu cezadan dolayı günahı siliniyor, âhirette bir daha öyle ceza olmayacak. Onun için öyle kahretsin mahretsin diye beddua etmeyin diye söyledi.

Demek ki bir suçun cezası bir defa olurmuş. Dünyada bir musîbet, bela, üzüntü gel-diye de bir günahdan dolayıymış. Affolucak.

O zaman ne yapacağız?

Bir; dişimizi sıkacağız. Bela geldi, musîbet geldi diye sinirlenip, bağırıp çağırıp, isyan edip, feryâd ü fîgân edip de işi berbat etmeyeceğiz. Çünkü o da hiç olmazsa bir günah sildiriyor. O bakımdan biraz işin bu tarafını bilerek bir bakıma müteselli olmak lazım.

Tabii günah işlememeye çalışmak en güzel ama işte bazen insanlar kendilerini

tutamıyorlar, işleyiveriyorlar; ondan dolayı da cezalar, belalar geliveriyor.

c. Oruçlunun Çok Büyük Sevapları ve Halleri

Ve üçüncü müjdeli hadîs-i şerîf, Âişe ana-mız *radıyallahu anha*'dan rivayet edilmiş. Diyor ki Efendimiz bu hadîs-i şerîfinde;

مَا مِنْ عَبْدٍ أَصْبَحَ صَائِمًا إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ
السَّمَاءِ وَسَبَّحَتْ أَعْضَاؤُهُ وَاسْتَغْفَرَ لَهُ أَهْلُ السَّمَاءِ
الدُّنْيَا إِلَى أَنْ تَوَارَى بِالْحِجَابِ فَإِنْ صَلَّى رَكْعَةً
أَوْ رَكْعَتَيْنِ أَضَاءَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ نُورًا وَقُلْنَ
أَزْوَاجُهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ: اللَّهُمَّ اقْبِضْهُ إِلَيْنَا فَقَدْ
اشْتَقْنَا إِلَى رُؤْيَيْتِهِ؛ وَإِنْ هَلَّلَ أَوْ سَبَّحَ أَوْ كَبَّرَ تَلَقَّاهُ
سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَكْتُبُونَ ثَوَابَهَا إِلَى أَنْ تَوَارَى
بِالْحِجَابِ

Mâ min abdin asbaha sâimen illâ futihat lehû ebvâbu's-semâi ve sebbehat âzâuhû ves-tağfera lehû ehlü's-semâi'd-dünyâ ilâ en tevârâ bi'l-hicâbi fe-in sallâ rek'aten ev

rek'ateyni edâet lehû's-semâvâtu nûran. Ve kulne ezvâcühû mine'l-hûri'l-îni allâhumme'k-bıdhu ileynâ fe-kad iştaknâ ilâ ru'yetihî ve in hellele ev sebbeha ev kebbera telkâhu seb'ûne elfe melekin yektûbûne sevâbehâ ilâ en tevâra bi'l-hicâbi.

Oruçlunun sevabıyla ilgili.

Haftanın Pazartesi, Perşembe günleri oruç tutmak sevap. Çarşamba, Perşembe, Cuma günleri oruç tutmakla ilgili hadîs-i şerîfler var. Her ayın başında, ortasında, sonunda oruç tutmak var. Her ayın ortasında 13, 14, 15'inde oruç tutmak var. Ramazan orucu var, başka oruçlar var. Şevval, Zilhicce oruçları filan.

Mâ min abdin. “Hiçbir mü'min kul yoktur ki.” *Asbaha sâimen.* “Sabahleyin oruçlu olarak kalktı.” Oruca niyetlenmişti, oruçlu olarak sabahladı.

İllâ futihat lehû ebvâbu's-semâi. “Göğün kapıları ona açılmasın. Açılır.”

Oruçlu olarak sabahladı mı göğün kapıları ona kapalı olmaz. Ona gümrük işlemi yok, ona sorgu sual araştırma vesaire yok. Göğün

kapıları ona açılır, bir. Mükâfatın birisi bu. Çünkü bazılarında göğün kapıları açılıyor; tabii işin içinde de teftiş filan, yoklama, kurcalama, sorgu sual olunca bazı şeyler de geri dönüyor, geçemiyor. Kapılardan öyle geçmek kolay olmuyor. Bir kere göğün kapıları açılır.

Ve sebbehât âzâuhû. “Azaları tesbih ederler.”

Sübhanallah, sübhanallah sübhanallah... Cümle azası Cenâb-ı Hakk'ı tesbih eyler. Yani her oruçlu için böyle sabaha ulaştı mı ille göğün kapıları açılır, ille azaları tesbih eder.

Vestağfera lehû ehli's-semâi'd-dünyâ. “Dünya semasının, en yakın semanın ehli onun için istiğfar eylerler.”

Yâ Rabbi! Bu kulunu, bu oruçlu kulunu afv ü mağfiret eyle, affv ü mağfiret eyle, afv ü mağfiret eyle diye afv ü mağfiret dilerler onun için.

Ne zamana kadar?

Ilâ en tevârâ bi'l-hicâb. “Akşama kadar.”

Göğün karanlığı çöküp perde gibi ışıklar karanlıkların arkasına gidinceye kadar. Yani

akşama kadar göğün ehilleri, ahâlisi, varlıkları ona dua ederler, afv ü mağfiret dilerler onun için.

Fe in sallâ rek'aten ev rek'ateyni. “Bir iki rekât namaz kıldı mı.” *Edâet lehü's-semâvâtu nûran.* “Gökler onu nurlandırır.”

Gökler onu nurla pırıl pırıl parlattırır yahut o da o gökleri nurla pırıl pırıl parlatır.

Edâet, fâili semavât olduğuna göre, semalar onu, veyahut onun için pırıl pırıl nurla parıldar. Her tarafı ışık olur. Yani ortam onun için güzel bir hâle geliyor.

Sonra?

Ve kulne ezvâcühû mine'l-hûri'l-îni. “Hûr-i în olan zevceleri cennetteki.”

Hûr ne demek?

Gözü gayet güzel, gayet iri, gayet böyle hoş bakışlı, hoş görünüşlü, son derece güzel cennet hatunları demek. Sıfatları bu. Çoğuldur bunlar. *Hûr*; *havrâ* kelimesini çoğuludur. *În* de *aynâu* kelimesinin çoğuludur. Birisi kapkara gözlü, uzun kirpikli, bembeyaz, gözünün karası kara da, akı ak pak, çok güzel bir göz, yani

öyle gözlü demek. *Aynâ* da, *în* de gözü son derece iri ve güzel demek. Güzel gözlülüğü met-hederken badem gözlü filan diyoruz ya.

O *hûrî in*'den olan hanımları onun için derler ki; *Allâhumme*. “Yâ Rabbi!” *Ikbıdhu ileynâ*. “Ah! Şunu bize kavuştur, onu bize al getir.” *Fe-kad iştaknâ ilâ ru'yetihî*. “Onun cemalini görmeye şevkimiz, iştihakımız ziyadeleşti yâ Rabbi!” diye sevgi ifade ederler.

Ve in hellele ev sebbeha ev kebbera. *Lailahe illallah, lailahe illallah* derse, yahut *sübhanallah, sübhanallah, sübhanallah* derse, yahut *Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber* derse; yani bu tesbihâtı söylerse oruçlu aynı zamanda.”

Ne olur?

Telkâhu seb'ûne elfe melekin. “Yetmiş bin melek onu istikbal ederler, karşılarlar.” *Yektûbûne sevâbehâ ilâ en tevâra bi'l-hicâbi*. “Akşam oluncaya kadar, orucun vakti bitinceye kadar, güneş perdelerin arkasına gidinceye kadar, aydınlıklar öteye gidinceye kadar 70 bin melek bu oruçluya sevap yazarlar, sevap yazarlar, dururlar.”

Başka hadîs-i şerîflerde de buna benzer mâlumatı öğreniyoruz. Bu bilgiler[le], görmediğimiz âlemlerden, göremediğimiz varlıkların neler yaptığını, Cenâb-ı Hakk'ın ne mükafatlar verdiğini görüyoruz.

Oruç tutmak çok sevaplı bir ibadet! Çok sevaplı bir ibadet, vücuda da o kadar faydalı. Gönül için faydalı, kalp için faydalı, karaciğer için faydalı, mide için faydalı, her şey için faydalı. Fazla yemek zararlı her şeyi yıpratıyor. Oruç tutmak da her şeyi şöyle bir süzüyor, dinlendiriyor bir gün. Oh! Bir tatil ediyorlar, rahat ediyorlar âzalar. Ondan sonra sağlaşıyor insan. Hem sıhhat kazanıyor hem sevap kazanıyor.

Onun için bu orucu fırsatları yakalayınca [tutmalı.]

Efendimiz ne zaman tutarmış?

Pazartesi, Perşembe.

Tamam.

Veyahut hangi zamanlarda oruç tutmayı tercih etmiş?

Şu şu şu zamanlarda.

O zamanları yakalayınca tutmalı.

Bunların dışında tutsam olmaz mı?

Olur, her zaman olur. İlle şu zamanda tutanlara bu sevap verilir demiyor. Ne zaman tutarsan... İstersen bu akşam niyetlen, yarın tut. Yarın tutulmaz diye bir şey yok.

Oruç tuttuğun zaman bu mükâfatlar olur. Çevrende bu güzel, mânevî gelişmeler, nurlanmalar olur. Bu kadar sevapları kazanırsın.

Allahu Teâla hazretleri bizi sevdiği güzel ibadetleri sevdiği şekilde yapmaya muvaffak eylesin. Sevapları kazandırsın, mükâfatları versin. Dünyada, âhirette aziz ve bahtiyar eylesin.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

25 Şevvâl 1420 / 01.02.2000

Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü